

at anføre, hvorfor jeg ikke gør det. Jeg kan anføre, at den af det ærede Medlem stillede Forsvarsplan i Modsætning til Regeringens Forsvarsplan jo slet ikke frembyder Billedet af nogen Helhed, men Befæstning til den ene Side og Aabning til den anden Side. Det forekommer mig, at set baade fra et almindeligt, fornuftigt, borgerligt Synspunkt og fra et militært Synspunkt — saavidt jeg kan anlægge et saadant —, er det en nogenlunde daarlig Ordning. Endvidere ser jeg, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke er Modstander af Københavns Landbefæstning. deri, at han har haft saa rig Lejlighed i sit tidligere politiske Liv til at lægge for Dagen, om han vilde denne Landbefæstning til Livs eller ikke. Særlig i den Tid, da det ærede Medlem fra Ringkøbing var Krigsminister, havde der jo været god Lejlighed for ham til at manifestere sit Standpunkt imod Landbefæstningen saaledes, at den for enhver Venstremand afskyelige, provisoriske Fæstning, som, helt fraset det politiske, afskyelige, provisoriske Moment, tillige efter vor og manges Mening har en landsskadelig Karakter, kunde være bleven reduceret i den Tid, det ærede Medlem var Minister. Dette har saa langt fra fundet Sted, at det ærede Medlem fra Ringkøbing endogsaa i sin Ministertid har holdt en beskyttende Haand over Bahnsons Fæstning.

Alle ærede Medlemmer ville mindes, at der i Fjor bragtes paa Tale her en Koncession, der var given af Alberti til et Landbrugslotteri, og de ville mindes, at da Talen kom frem om dette Landbrugslotteri, syntes det, som om den daværende højtærede Konseilspræsident, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, egentlig stod temmelig ukendt med hele denne Sag, at det var noget, som han ikke havde haft med at gøre, og som havde forhavset ham. Men det er ingenlunde Tilfældet. Denne Sag er nu oplyst gennem de for Kriminalretten afholdte Forhør, og af disse Forhør fremgaar det ganske tydeligt og klart, at det er Krigsministeren og Krigsministeriet, der er dette Landbrugslotteris sande Ophav. Landbrugslotterikoncessionen er bleven given, fordi Krigsministeren har ønsket at faa en Demarkationsservitut paa Grundene ude ved Væddeløbsbanen. Væddeløbsbanen skulde lægges saaledes, at Christiansholms- Fortet kunde faa fri Skudlinie. I 1905, den 29. Juli, var Væddeløbsbanekonsortiets Underhandlinger med Krigsministeriet komne saa langt, at det indsendte Ansøg-

ninger, der skulde sætte det i Stand til at realisere Sagen. De indsendte een Ansøgning, stilet til Landbrugsministeriet, een til Finansministeriet og een til Justitsministeriet. Ansøgningen til Landbrugsministeriet gik ud paa, at Konsortiet vilde have Brugsret over en Del af Jægersborg Dyrehave, og det vilde have Ret til Lejemaal over noget af Klampenborg-Terrainet. Til Finansministeriet indgav de et Andragende, hvorefter de vilde have Ret til at holde Totalisator paa Væddeløbsbanen indtil 20 Dage om Aaret, og til Justitsministeriet fremførte de en Ansøgning om at faa Lov til at afholde et Lotteri. Alt dette indsendtes til Krigsministeriet og afsendtes under 29. Juli 1905 derfra med Skrivelser henholdsvis til Landbrugsministeriet, til Finansministeriet og til Justitsministeriet til velvillig Overvejelse under Henvisning til, at det maatte siges at være meget gunstigt for et eventuelt Forsvar af Christiansholms-Afsnittet. Dette sigter til, at Oprettelsen af en Demarkationslinie vilde sikre frit Skud fra Christiansholms- Fortet, medens derimod en Bebyggelse af det omliggende Terrain vilde hindre Skudfriheden.

Paa Basis af sin Kærlighed til Christiansholms- Fortet gav den daværende Krigsminister, det nuværende ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, først denne Ansøgning sin varmeste anbefaling i Form af en Henstilling til Landbrugsministeriet, til Finansministeriet og Justitsministeriet om velvillig Overvejelse. Den Del af Ansøgningen og Anbefalingen, der kom til Justitsministeriet, kom altsaa Alberti for Øje, og han saa straks, at det var en farlig Ting, som det ærede Medlem fra Ringkøbing der havde givet sig af med. Alberti forklarer da Tingen — jeg maa citere, hvad der staar i Kriminalrettens Forhør angaaende Landbrugslotteriet. Det staar i Forhørsudskriften, Pag. 34, og i det tilhørende Bilag, Pag. 62, hvor enhver vil kunne efterse det. Da nu Alberti bliver afhørt om dette, saa røber han noget, der er højst overraskende og interessant: Arrestanten bemærker dertil, at da han modtog Skrivelsen af 29. Juli 1905 — det var altsaa Anbefalingen for Lotteriet paa Basis af Skudlinien — fra Krigsministeriet, fandt han det upolitisk, at Forsvarsministeren underskrev en Skrivelse, der kunde opfattes som tagende Standpunkt i det brændende Spørgsmaal om Københavns Befæstning. Han gik derfor samme Dag eller Dagen efter ned i Krigsministeriet for at søge Ministeren, men